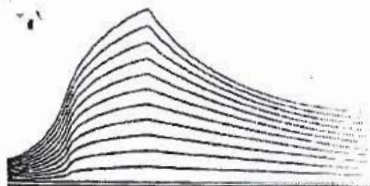

1^e blad *

Griffienummer 1676 /2018
Datum van uitspraak 04 JUNI 2018
Notitienummer parket DE66.LC.615/14/GESW2

PARKET OVL
05 SEP. 2018
AFDELING GENT

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Dendermonde strafzaken

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE**BEKLAAGDE**

2689 | | , metselaar, geboren te |
op | , wonende te |

⇒ Ter terechtzitting van 16 april 2018 in persoon aanwezig

1. TENLASTELEGGINGEN**A.**

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te | , kadastraal gekend als |
| , eigendom van | | geboren te | : op
en van | | , geboren te | op | beiden
wonende te | bij aankoopakte van | | verleden door
notaris |

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

- a) het optrekken of plaatsen van een constructie

meer bepaald een serre te hebben opgericht zonder stedenbouwkundige vergunning

Te | op niet nader te bepalen data in de periode van 01.01.2012 tot 01.01.2013 (OK
2, st. 32)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

B.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, eigendom van _____, geboren te _____ op _____ en van _____, geboren te _____ op _____, beiden wonende te _____, bij aankoopakte van _____ verleden door notaris _____;

meer bepaald een deel van het terrein te hebben opgehoogd zonder stedenbouwkundige vergunning

Te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 01.01.2012 tot 01.01.2014 (OK 2, st. 32)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

C.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval), te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____, eigendom van _____, geboren te _____ op _____ en van _____, geboren te _____ op _____, beiden wonende te _____, bij aankoopakte van _____ verleden door notaris _____;

meer bepaald het perceel gewoonlijk te hebben gebruikt voor het opslaan van materialen, o.a. hout

Te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 04.05.2014 tot en met 05.08.2015 (OK 2, st. 37)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 16 april 2018.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

De feiten zijn strafbaar gebleven op basis van artikel 6.2.1. van de VCRO.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 5 februari 2014 stelt de lokale politie van [redacted] vast dat een terrein te Lede, gelegen aan de [redacted] in agrarisch landschappelijk waardevol gebied, bewoond wordt. De verbalisant stelt vast dat er op het terrein is afgesloten is met een ijzeren hek en dat er twee honden op het terrein lopen. Vanaf de openbare weg kan men vaststellen dat er op het terrein diverse houten constructies aangebracht zijn niettegenstaande er slechts een vergunning voor een schuthok voor dieren afgeleverd werd op 26/05/1982. Verder kan men vaststellen dat er op het terrein allerlei rommel is opgeslagen. Ook kan men zien dat er op een gedeelte grond werd aangevoerd met een reliëfwijziging als resultaat.

Beklaagde verklaart in verhoor dat dat hij weet dat hij het terrein dient op te ruimen, doch hij kan dit niet direct realiseren. De ophoging bedraagt ca. 20 cm. De materialen op het terrein zijn niet allemaal van hem, doch werden wel met zijn toestemming opgeslagen.

Op 13 augustus 2014 stelt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vast dat op een terrein te [redacted], gelegen aan de [redacted] in agrarisch landschappelijk waardevol gebied diverse materialen worden gestapeld. Verder werden er op het terrein constructies opgericht zonder vergunning, werd er een verharding aangelegd en werden er afsluitingen geplaatst.

Op 13 oktober 2014 wordt vastgesteld dat een deel van het perceel werd opgeruimd.

Op 29 oktober 2014 wordt vastgesteld dat de wederrechtelijk opgetrokken chalet wordt bewoond. Op het terrein zijn verder diverse constructies opgericht zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning: diverse schuilhokken en bergingen en een serre. Het terrein werd ingedeeld in diverse compartimenten door middel van afsluitingen en verder bevinden zich op het terrein enkele houtstapels.

De chalet wordt bewoond door beklaagde. Deze verklaart in verhoor het volgende.

- Hij woont sinds eind 2006 op het terrein. Alle constructies stonden er al m.u.v. de serre, die heeft hij drie jaar geleden geplaatst.
- De ophoging dateert van twee en drie jaar geleden. De ophoging was bedoeld om bij overstroming van de beek, het water enigszins tegen te houden. De ophoging bedraagt gemiddeld 20 cm.

Op 15 augustus 2015 stelt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vast dat er nog steeds diverse materialen gestapeld worden. Ook de constructies zijn nog steeds op het terrein aanwezig.

Door de stedenbouwkundig inspecteur werd een herstellvordering uitgebracht. Het volgende herstel wordt gevorderd.

- Herstel in de oorspronkelijke staat. Dit houdt in: een sanering van het volledige perceel: het verwijderen van alle verharding, materialen, afsluitingen en constructies (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.
- Binnen een termijn van 6 maanden.
- Met machtiging aan het bestuur om ambsthelve in herstel te voorzien.
- Onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering vinnen de door het vonnis gestelde termijn.
- Met uitsluiting van de termijn in de zin van artikel 1385bis Gerechtelijk wetboek.

De vordering verkreeg een positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid. De beoordeling van de verjaring komt volgens de raad toe aan de rechter.

Door het college van burgemeester en schepenen werd er in 1982 een vergunning afgeleverd voor het oprichten van een schuilhok voor dieren.

Bij nazicht door de lokale politie van : blijkt dat alle rommel is opgeruimd en er buiten de chalet en het berghok niets meer op het terrein staat. Het grootste deel van het terrein is gras en wordt duidelijk regelmatig onderhouden.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Volgens artikel 6.1.5 van de VCRO (thans 6.2.4. VCRO) zijn, onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie, de stedenbouwkundige inspecteurs, de andere door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, alsmede de door de gouverneur aangewezen ambtenaren van de provincie en van de gemeenten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in zijn provincie, bevoegd om de in deze titel omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal. De processen-verbaal waarin de in deze titel omschreven misdrijven worden vastgesteld gelden tot bewijs van het tegendeel.

Gelet op de materiële gegevens van de strafdossiers, de verklaringen van beklaagde alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A, B en C en dienen deze feiten hem dan ook te worden toegerekend.

3.3. Straftoemeting

De feiten A, B en C in hoofde van beklaagde zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. De beklaagde moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De beklaagde mag zijn individueel belang niet boven het algemeen belang - dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening - laten prevaleren. Dit alles klemt des te meer daar beklaagde verschillende malen door de overheid werd aangemaand om de situatie te regulariseren en pas recent tot een gehele regularisatie overging.

Beklaagde heeft strafrechtelijke voorgaanden. Hij werd vier maal veroordeeld voor verkeersinbreuken. Hij liep ook vier correctionele veroordelingen op. Beklaagde kan nog van gewoon uitstel genieten.

Het past om aan beklaagde een geldboete op te leggen. Bij het bepalen van de hoogte van de geldboete houdt de rechtbank rekening met de volgende motieven.

- Een geldboete moet van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.
- Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

Een geldboete van 200 euro wordt aan beklagde opgelegd. Gelet op het feit dat de toestand grotendeels is geregulariseerd, kan de helft van de geldboete met uitstel worden opgelegd voor een proeftermijn van drie jaar. De rechtbank is van oordeel dat deze straf voor de beklagden aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komt.

De bijdrage bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, heeft een eigen karakter en is geen straf, zodat op die bijdrage bijgevolg artikel 7 EVRM en artikel 2 Strafwetboek niet van toepassing zijn; de verhoging van de opdecimes waarmede deze bijdrage moet worden vermeerderd, gaat dan ook in vanaf de inwerkingtreding van de wet die ze voorschrijft, ongeacht het tijdstip waarop het misdrijf is gepleegd. Met ingang van 1 januari 2017 werd in artikel 1, eerste en tweede lid van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten het woord vijftig vervangen door het woord zeventig. Deze nieuwe opdecimes, ongeacht of ze nu hoger of lager zijn moeten vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk toegepast worden op de bijdrage voor het slachtofferfonds, ook al wordt deze opgelegd bij een veroordeling wegens feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de wetsbepaling die de nieuwe opdecimes invoerde.

Krachtens artikel 4 §3 en 5 §§ 1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt, behalve indien hij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, iedere door een strafgerecht veroordeelde verdachte, in verdenkinggestelde, beklagde, beschuldigde of voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Behalve indien zij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, wordt de burgerlijke partij, wanneer zij het initiatief tot de rechtstreekse dagvaarding heeft genomen of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van haar optreden als burgerlijke partij en zij in het ongelijk wordt gesteld, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Deze bijdrage bedraagt thans 20,00 euro.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. Herstelvordering

Uit de navolgende vaststellingen blijkt dat de herstellvordering thans zonder voorwerp is: aan de misdrijven waar beklagde thans voor vervolgd wordt, werd geredieerd door beklagde.

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet
07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake
justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel)

UITSpraak

DE RECHTBANK BESLIST OP TEGENSPRAAK

OP STRAFGEBIED

De rechtbank VERKLAART beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven
vermelde tenlasteleggingen A, B en C;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT beklaagde voor deze feiten samen tot een GELDBOETE van
TWEEHONDERD EURO, verhoogd met 50 decimen (x 6) of **1.200,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklaagde
uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 2 maanden;

De rechtbank verleent beklaagde GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van de HELFT
van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de
proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of
hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding - kosten

Spreekt in hoofde van beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro,
met 70 decimen verhoogd, **2.70,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot
financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Veroordeelt beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van 20,00 euro;

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Veroordeelt beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van 269,79 euro.

OP BURGERLIJK GEBIED

✓ **Herstellvordering**

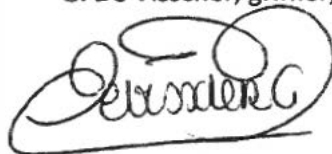
De rechtbank stelt vast dat de **herstellvordering** thans **zonder voorwerp** is.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

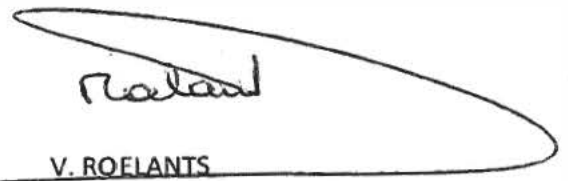
Aldus **gewezen** en **uitgesproken** in openbare terechtzitting van
VIER JUNI TWEEDUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,
V. Kochuyt, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS